

Ο Τραμπ και τα Θρησκευτικά!

Η επανάσταση της σιωπηλής πλειοψηφίας, η επιστροφή στις ρίζες και τα νέα Προγράμματα Σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών

του Παναγιώτη Τσαγκάρη
Γενικού Γραμματέα της Πανελληνίου Ενώσεως Θεολόγων

Ο Καναδός κοινωνιολόγος Mathieu Bock-Côté, καθηγητής στο Μόντρεαλ, κάνει μια από τις καλύτερες αναλύσεις ως αυτή τη στιγμή, για το «φαινόμενο» Τραμπ. Μπορεί, γράφει ο καθηγητής στην Le Figaro και αναδημοσιεύουν ελληνικές ηλεκτρονικές δημοσιογραφικές ιστοσελίδες, να χαρακτηρίζουν πολλοί τον Τραμπ, «ως τερατώδη κλόουν, σεξιστή, ρατσιστή και χυδαιολόγο» και να θεωρούν την εκλογή του στην Προεδρία της Αμερικής, ως «το σύμπτωμα μιας πολιτικής και πολιτισμικής μιζέριας που χτύπησε τις λαϊκές τάξεις των ΗΠΑ», όμως στην πραγματικότητα κάτι άλλο έχει συμβεί.

«Από την νίκη του Brexit ως την επανάσταση του Τραμπ, εξηγεί ο καθηγητής Mathieu Bock-Côté, περνώντας από την άνοδο των λαϊκιστικών κινημάτων της Ευρώπης, **είναι η ίδια επανάσταση εναντίον της παγκοσμιοποίησης που μοιάζει να σχηματίζεται**. Κάθε φορά, τα θέματα είναι τα ίδια: **οι πολίτες ζητούν σύνορα, θέλουν να επανιδρύσουν την κυριαρχία των κρατών, θέλουν να συγκρατήσουν την μαζική μετανάστευση, θέλουν να υπερασπιστούν την εθνική ταυτότητα**. Κάθε χώρα το κάνει με τον τρόπο της, λαμβάνοντας υπόψη τις δικές της πολιτικές παραδόσεις και τα δικά της αρχέτυπα...

...Μπορούμε να μιλάμε για το τέλος της ευτυχημένης παγκοσμιοποίησης; Ίσως, το μόνο που μπορούμε να λέμε είναι ότι ποτέ η παγκοσμιοποίηση δεν έγινε θετικά δεκτή από τις λαϊκές και τις μεσαίες τάξεις. Αλλά αυτή η απροθυμία τους ποτέ δεν ελήφθη στα σοβαρά και όλοι το έβλεπαν σαν σημάδι μιας κακής νοσταλγίας σε ένα σύμπαν ήδη παγκοσμιοποιημένο. **Ξεχνούσαμε ότι οι ρίζες είναι μια ουσιώδης ανάγκη της ανθρώπινης ψυχής και ότι μπορούμε να αδιαφορήσουμε ή να την παγώσουμε αλλά αυτή καταλήγει να επικρατήσει. Ο άνθρωπος έχει ανάγκη από πλαίσια, από όρια, από άγκυρες. Όταν θέλουμε να τον ξεριζώσουμε από τον κόσμο του, επαναστατεί. Η πολιτική επανάσταση δεν είναι πάντα όμορφη, ελαφριά ή ντελικάτη. Μπορεί να πάρει και τραγικές όψεις.**

Ένας κόσμος μοιάζει να πεθαίνει, ένας άλλος μοιάζει να γεννιέται. Η **επανάσταση Τραμπ** είναι εν πολλοίς ένα είδος **δημοψηφίσματος εναντίον του συστήματος** -με την Χίλαρι Κλίντον να εκπροσωπεί το σύστημα...»

Αυτή η επανάσταση μοιάζει, τηρουμένων των αναλογιών (mutatis mutandis), με τη δική μας σημερινή ελληνική επανάσταση, **την επανάσταση της σιωπηλής πλειοψηφίας των νεοελλήνων ενάντια στην προσπάθεια ορισμένων συστημικών στοιχείων, να ξεριζώσουν τις δικές μας ρίζες, να αλλοιώσουν την ταυτότητά μας.**

Ο αγώνας αυτών των στοιχείων, τα οποία θαρρείς **ενεργούν ως η νέα άκρα δεξιά της Νέας Τάξης Πραγμάτων και ως εντολοδόχοι της**, παίρνει σάρκα και οστά με την προσπάθεια διάλυσης της ορθόδοξης θρησκευτικότητας των Ελλήνων, μεταστοιχειώνοντάς την σε κάτι άλλο, σε μια ατομική θρησκεία, διαμέσου της μετάλλαξης του μαθήματος των Θρησκευτικών από Ορθόδοξη Χριστιανική Αγωγή σε πολυθρησκευτικό αχταρμά.

Διότι και αυτή η προσπάθεια αλλαγής της φυσιογνωμίας του μαθήματος των Θρησκευτικών, μέσω των νέων Προγραμμάτων Σπουδών, γίνεται στο όνομα της παγκοσμιοποίησης, της ανοιχτότητας, της πολυπολιτισμικότητας, της πολιτικής ορθότητας, της νέας ασύνορης κοινωνίας, της πολυθρησκευτικής ή της θρησκευτικά αδιάφορης και άθεης εν πολλοίς κοινωνίας, όπως χαρακτηρίζεται η κοινωνία μας από τους εμπνευστές αυτής της προσπάθειας. Τα μηνύματα όμως που έρχονται από κάθε σημείο του πλανήτη, μαρτυρούν μια αντιστροφή του κλίματος. **Οι λαοί φαίνεται να αντιστέκονται, να επαναστατούν και να ζητούν επιστροφή στις ρίζες τους, αναζητώντας το αντίδοτο στα προβλήματα που τους πρόσθεσε η παγκοσμιοποίηση και η ανοιχτή κοινωνία.**

Είναι λοιπόν, λυπηρό το φαινόμενο, ενώ αυτά συμβαίνουν παγκοσμίως, εδώ στην Ελλάδα άνθρωποι με ιδεολογικές αγκυλώσεις και προκαταλήψεις άλλων εποχών και συστημάτων, να παλεύουν να γυρίσουν το ρολόι της Ιστορίας όχι απλώς προς τα πίσω, αλλά προπαντός σε

καταστάσεις αποδοκιμασμένες από άλλους λαούς, σε παλαιότερες αλλά και πρόσφατες περιόδους.

Η απογοήτευση είναι ακόμη μεγαλύτερη για τους χριστιανούς, όταν διακρίνουν Ποιμένες της Ορθόδοξης Εκκλησίας τους, να εναντιώνονται στις συνοδικές αποφάσεις της Ιεραρχίας και να υποστηρίζουν μια μικρή ομάδα Θεολόγων, η οποία αγωνίζεται «με νύχια και με δόντια», για να κρατήσει «ζωντανά» με το «έτσι θέλω», αυταρχικά και βίαια, αυτά τα θνησιγενή και θανατερά νέα Προγράμματα Σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών που συνέταξε και προσπαθεί με κάθε τρόπο, να τα φορτώσει στην πλάτη των μαθητών, των Θεολόγων καθηγητών και όλου του ελληνικού λαού, καταστρατηγώντας την πατροπαράδοτη ορθόδοξη πίστη καθώς και κάθε έννοια δημοκρατίας, συναδελφικότητας, διαλόγου και παιδαγωγικής.

Θέλουμε να πιστεύουμε όμως, ότι η πλειονότητα των Ιεραρχών που απαρτίζουν την Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ελλάδος, θα σταθούν στο ύψος τους και δεν θα εγκαταλείψουν στο έλεος κάθε ευφάνταστου και αυτοχριστιανικού μεταρρυθμιστή παιδαγωγού, την ορθόδοξη αγωγή της νεότητας, τους καθηγητές Θεολόγους, το ένα εκατομμύριο των βαπτισμένων μαθητών και μαθητριών των σχολείων της χώρας μας, που αξίζει να μείνουν ελεύθεροι να πιστεύουν στον Τριαδικό Θεό και **να μην υποδουλωθούν στα σχέδια της Νέας Τάξης με τη συγκατάνευση μάλιστα, των Ποιμένων της Εκκλησίας μας.**

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι δεν θα τελεσφορήσουν προσπάθειες, όπως αυτή που διαβάσαμε πρόσφατα σε ηλεκτρονικά ΜΜΕ, που αφορά στη δημιουργία, από την Ιεραρχία, επιτροπής λαϊκών καθηγητών «δήθεν ανεξάρτητων», κατά το πρότυπο μάλλον των «Ανεξάρτητων αρχών»(!) από τους οποίους και θα εκμαιευθεί θετική εισήγηση για τα νέα Προγράμματα Σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι δεν μπορούν να ανατραπούν Συνοδικές αποφάσεις, που μάλιστα επικυρώθηκαν τρεις φορές και αφορούν στην απόρριψη των νέων Προγραμμάτων Σπουδών του μαθήματος των Θρησκευτικών, όταν πλέον είναι γνωστό σε όλους, εκείνο που ομολογήθηκε καθαρά και από τον Αρχιεπίσκοπο ότι στόχος τους στην ουσία είναι ένας και μοναδικός: Μάθημα Θρησκευτικών στα σχολεία μακράν και αντίθετα από την Ορθόδοξη διδασκαλία της Εκκλησίας, με τελικό τους όραμα την αλλοίωση της πίστεώς μας.

Ας προσέξουν επομένως, οι γνωστοί πλέον σε όλους ελάχιστοι Ιεράρχες που θέλουν στα φανερά να δείχνουν ότι έχουν συνοδικό πνεύμα και ότι δεν έχουν ομάδα παρασυναγωγής, όμως συμμαχούν υπογείως και στα κρυφά στηρίζουν τη γνωστή ομάδα, των ελάχιστων δήθεν προοδευτικών και δήθεν ανοιχτών Θεολόγων, που λυσσαλέα πολεμά τη διδασκαλία της Ορθόδοξης Χριστιανικής Αγωγής στα σχολεία της πατρίδας μας. **Η ιστορία καταγράφει στάσεις και συμπεριφορές ανθρώπων που μήδισαν, που δεν κράτησαν τις Θερμοπύλες που τους εμπιστεύτηκε ο Θεός και ο λαός του Θεού, επιλέγοντας να παίζουν «εν ου παικτοίς».**